

מסורת הש"ס

א) [מסכתא רפ"א], ב) [מנחות קב: א], ג) [דף ט: א], ד) [נדר"ל מחילן], ה) והאי לפני כו' ז"ק, ו) בהכשר הס"ד והח"כ ד"ה מאי אריא ט' בין קודם זריקה לאחר כו' ז"ק, ז) ז"ל אמת פיגול, ח) קבלה הס"ד וח"כ" ד"ה וקמי מועלין, ט) ז"ל מועלין, י) ע"כ מיירי בזרק אח"כ מדקאמר ט' שנינו ומ"מ כי פיגול ז"ק, יא) הא לא פיגול און כו' ז"ק, יב) שנתקבלה בהכשר כו' ז"ק, יג) ומסתמא ז"ק.

הגהות הב"ח

א) רש"י ד"ה אכל זרק וכו' אין מועלין בו מועלין ודאי כ"ל דה"ל: ב) (ג) ד"ה כל וכו' קדשי קדשים אפילו שלא מתקנה:

רבינו גרשום

דפיגול אינו מוציא מידי מעילה ולהכי אמר לעולם (אין) מועלין בו: יא לפני זריקה הבשר. כגון שחט היום וקבל היום בבשר ולא זרקו עד למחר ואכלו הבשר: מועלין בו. אכלו לאחר זריקה אין מועלין בו אלמא סבירא ליה לרבי שמעון (רסבורא) דזריקת לן מפקא ממעילה. ובי"א אמרי לה לן לפני זריקה זרק הדם ואכלו מועלין בו לן לאחר זריקה אין מועלין בו כמאי דלאו דהוי שהות ביום למיזריקא דאיבעי זרק ליה אפי'גדתתקבל בבשר לאנפיק ממעילה עד לאחר זריקה וש"מ היתר אכילה שנינו: זרקין קודם שקיעת החמה אין מועלין בו. היינו דאביי זרקו וריקא וכן הוה דשמייה לאחר שקיעת החמה: הכי נמי קמי' לן לפני זריקה היינו קודם שיראה לזריקת קודם שקיעת החמה: ת"ש ר' שפעון אמר יש פיגול כו'. כולה סוגיא דיש פיגול כו'. כסוגיא דלעילי דיש גוהי. והא דר'שמעון דאמר זריקת פיגול מפקא מידי מעילה. פליגא אדרב גידל. והכא לטעמא דרבי שמעון ליכא למידק לן הכי דריוויקין לעיל בהפיגול לעול' מועלין ל' טעם דפיגול הא לא פוגל אין מועלין בו דהא ר' שמעון נמי בזריקת פיגול נמי סבר דאין בו מעילה: מאי לאו דזרק. טעמא דפיגול משום הכי אינו יוצא מידי מעילה אפי"ג דזרק הא לאו פיגול אין מועלין בו בחר דזרק וש"מ היתר אכילה שנינו דבעינן דזרק דאי: לא דלא דזק. אלא נתקבל בבשר ובפיגול לא אמרינן כדזרק דמי הא לאו פיגול אמרינן כדזרק דמי דהיתר אכילה שנינו ומ"מ דאביי דמי מאי ארי' נמי דבעית למימר אין מועלין בפיגול מאי אריא דתני סופא בקדשים קלים כו': ודאי הכי נמי. ולא איצטריך סופא: אלא הא קמ"ל. סיפא דכ"ל לאיתרוי לירי מעילה.

גידל לן. הדס כגון שנתקבל היום ולא זרק עד למחר אם אכל הבשר לפני זריקה מועלין בו אכלו לאחר זריקה אין מועלין בו דסבירא ליה לר' שמעון זריקת לן מוציאה מידי מעילה כזריקת כשר. קמי מיהת לפני זריקה מועלין בו מאי לאו דהוה שהות ביום למיזריקא דאי צעי זריק ואף על גב דנתקבל בכוס לא נפיק מידי מעילה עד לאחר זריקה ולהכי לפני זריקה מועלין בו הואיל ועדיין לא זרק הדס לא היה בו שעת היתר ושמע מינה היתר אכילה שנינו: לא דקבלה סמוך לשקיעת החמה. ומשום הכי לן דלא הוה שהות למיזריקא והוא אכל הבשר צלילה לפני זריקה להכי מועלין שהרי הדס עדיין לא היה ראוי לזרק ולא מנינן למימר כל העומד לזרק כזרק דמיט': אצל אי הוה שגוה. דנראה לזריק אמרינן כזרק דמי ואין בו מעילה דהיתר זריקה שנינו: אי הכי. אדתני לן לפני זריקה לימני הכי שקבלו קודם שקיעת החמה דהוה שהות למזריקא ולן אין מועלין בו דהואיל והיה עומד לזרק כזרק דמי דהיתר זריקה שנינו קבלו לאחר שקיעת החמה דנשחט צלילה ולן ואכל הבשר מועלין בו דהא אינו ראוי לזרק זריקה כשרה ולאו כזרק דמי הילכך מועלין בו: הכי נמי קמי שנינו דקודם שיראה לזריק. דהא דתני לפני זריקה היינו קודם שגראה שנינו לא נראה לזריקה אם אכל הבשר מועלין בו אצל אחר זריקה אחר שגראה לזריקה שקיבלו קודם שקיעת החמה דהוה שהות ביום למיזריקא אין מועלין בו הואיל והיה עומד לזרק כזרק דמי ולעולם היתר זריקה שנינו: פ"ש רבי **שמעון אומר** כו'. וכולה מיתרלא כסוגיא דלעילי דש נותר: לאחר זריקה אין **מועלין** בו. דסבירא ליה דזריקת פיגול מוציאה מידי מעילה כקדשי קדשים

כזריקת כשר ופליגא אדרב גידל. והכא ליכא למידק לטעמיה דר"ש כדדייק לעיל) דהפיגול לעולם מועלין בו טעמא דפיגול הא לא הוי פיגול אין מועלין בו דהא סבירא ליה לר"ש דזריקת פיגול מוציאה מידי מעילה כזריקת כשר: **מאי לאו** דזרק. וטעמא משום הכי הוא דפיגול אינו מוציא מידי מעילה אף על פי שזרק הא כבשר כיון שזרק אין מועלין בו ש"מ היתר אכילה שנינו דבעינן שזרק: לא דלא זרק. אלא שנתקבל צכלי ובפיגול הוא דלא אמרינן כזרק דמי הא כבשר אמרינן כזרק דמי דהיתר זריקה שנינו: **אצל זרק מאי** ה"ג. דבעיא למימר דאין מועלין בפיגול מאי אריא דתני **סופא** בקדשים קלים לימני כקדשי קדשים כאל' לפני זריקה מועלין בו לאחר זריקה אין מועלין א) **ודאי הכי נמי**. מני תני ולא איצטריך סופא: **אלא הא קמ"ל** דכל לאיתויי לירי מעילה. כגון אימורי קדשים קלים זריקה כתיקנה שאין צה פיגול אחיז"י לירי מעילה האימורין ולא זריקת פיגול: **כל לאפוקי מידי מעילה**. כגון בשר קדשי קדשים א) שלא כתיקנה כגון זריקת פיגול מפקא מידי מעילה ודלא כרב גידל והיינו דאמרינן במסכת מנחות [מו:] הא אימותב רב גידל דהא סתמא ורבי שמעון תרוייהו סבירא לכו דזריקת פיגול מוציאה מידי מעילה קדשים: מתני'

היתר אכילה וא"ת מנגילה הא דדווקא בזרק מיירי למידק יט דכלא פיגל אין מועלין דילמא ה"ה בלא זרק י"ל דהכי פירושו לאו דזרק דהוה שהות למיזרק טז אצל לא זרק ומשום הכי מועלין דהיתר אכילה שנינו דאי היתר זריקה שנינו דהא דלמ"ד ה"ק מהי לאו דזרק כו' דאית ליה יא סתמא ט' אחא לאשמועינן דכרב גידל דזריקת פיגול לא מפקא מידי מעילה ועל כרחך מיירי בזרק ודוקא פיגל הוא דלא לאו מפקע מידי מעילה הא לא פיגל אין מועלין וש"מ דהיתר אכילה שנינו דאי היתר זריקה שנינו א"כ הוה ליה למיתני לעולם דלעילי יט לאשמועינן דמיירי לאחר זריקה וכדכרב גידל אלא ודאי היתר אכילה שנינו וא"כ על כרחיך מיירי בזרק דאי בלא זרק מאי אריא פיגל אפילו לא פיגל נמי דהא צעין היתר אכילה אלא ודאי מיירי בזרק וכו' הוה למיתני לעולם דלעילי יט לאשמועינן דמיירי לאחר זריקה וכדכרב גידל אלא ודאי היתר אכילה שנינו וא"כ על כרחיך מיירי בזרק משום דהיתר אכילה שנינו לא דלא זרק כלומר אדרבה ליתא לדרב גידל דבזרק לא מיירי דאם כן הות מפקא מידי מעילה אלא מיירי בלא זרק ומשום דהיתר זריקה שנינו: **בל דאיתויי** בו'. שלא כתיקנה לא מיימא והיינו כרב גידל כל לאפוקי מידי מעילה שלא כתיקנה נמי מפקע מידי מעילה ועליל בשמעתיה דרב גידל פירשמי טעם נכון:

קדשי קדשים פרק ראשון מעילה

ו.

ביצד אן צפני זריקה מועלין בו דאחר זריקה אין מועלין בו קתני **מיהא** צפני זריקה מועלין בו דאו דהוה זי ביה שהות צמוזרק דאי בעי זריק. יא) והא לפני זריקה ממש שלא זרק מועלין בו ואע"ג דאיכא היתר זריקה מכל מקום מועלין בו משום דהיתר אכילה שנינו לא דלא ו האוי ליה שהות דקבלה סמוך לשקיעת החמה דלא נעשית הקבלה ו צהכשר: מאי אריא דתני לפני זריקה. וי פירוש כלומר אמאי מפליג בין קודם יא לאחר זריקה ליפלוג בקודם זריקה גופיה בין קודם ראויות זריקה בין לאחר ראויות זריקה ולימני הכי קודם שקיעת החמה אין מועלין בו דאיכא ראויות זריקה לאחר שקיעת החמה מועלין בו דליכא ראויות זריקה ומשני ה"ג קמי קודם שיראה לזריקה כו' כלומר לפני זריקה לאו דוקא אלא ר"ל קודם שיראה לזריקה:

תא שמע רבי שמעון אומר יש פיגול זריקה לימני ויש פיגול מועלין בו כיצד לפני זריקה מועלין לאחר זריקה אין מועלין קתני מיהת מועלין בו לאו דהוה שהות למיזריקא דאי בעי זריק ושמע מינה היתר אכילה שנינו לא דקבליה סמוך לשקיעת החמה דלא היה שהות למזרק אבל היה שהות מאי הכי נמי דאין מועלין מאי אריא דתני לפני זריקה לימני קודם י ט שקיעה ולאחר שקיעה הכי נמי קתני קודם שיראה לזריקה ולאחר שיראה לזריקה **תא שמע ר"ש** אומר יש פיגול שמועלין בו ויש פיגול שאין מועלין בו כיצד לפני זריקה מועלין לאחר זריקה אין מועלין קתני מיהת לפני זריקה מועלין בו לאו דהוה שהות למיזריקא דאי בעי זריק וקתני מועלין בו וש"מ היתר אכילה שנינו לא דלא הוה שהות למיזריקא אבל הוה שהות למיזריקא (מאי] ה"ג דנפק מידי מעילה מאי אריא דתני לאחר זריקה לימני ט קודם שקיעה ולאחר שקיעת החמה ה"ג קאמר קודם שיראה לזריקה לאחר שיראה לזריקה **ת"ש** הפיגול בקדשי קדשים מועלין מאי לאו דזרק ושמע מינה היתר אכילה שנינו לא דלא זרק אבל זרק מאי הכי נמי דאין מועלין בו מאי אריא דתני בקדשים קלים אין מועלין בו לימני כאן לפני זריקה כאן לאחר זריקה הא אתיא לאשמועינן כל לאיתויי לירי מעילה זריקה כתיקנה מייתי לירי מעילה כל לאפוקי מידי מעילה אפילו שלא כתיקנה נמי מפקע מידי מעילה: מתני'

שנינו ומ"מ קשה טז דא"כ אי הוה סיעתמא למ"ד היתר אכילה שנינו ליתא לרב גידל דאי טז דלמ"ד היתר אכילה שנינו לא מצי לישב מתניתא אס לא כדכרב גידל דהא לעיל גבי מתני' דקמי ששחט חזן לזמני וחזן למקומו י' מיירי על כרחך בזרק ככר מדקאמר מועלין דאי בלא זרק מאי אריא משום דפיגל אפילו לא פיגל נמי כיון דהיתר אכילה שנינו יא מ"מ כי פיגל אע"ג דזרק לא מפקע מידי מעילה אלמא כי אמרינן נמי היתר אכילה שנינו איתא לרב גידל והכא משמע דיתא לדרב גידל אלא א"כ אמרינן דהיתר זריקה שנינו ואומר השר מקווי דהא לא קשיא כלל למ"ד היתר אכילה שנינו אמר לך דכולי עלמא אית להו כוותי דהיתר אכילה שנינו יא ובמתני' אית ליה לר' יהושע לדרב גידל כדפירשנו דעל כרחך מיירי בזרק יט לר"ש דצרייתא לית ליה לדרב גידל ורב גידל אמר לך דכולי עלמא אית להו כוותי דלא אחא זריקת פיגול ט ומפקע מידי מעילה וצבה פליגי דר' יהושע אית ליה היתר אכילה שנינו ומיירי בזרק כדפירשנו לעיל ור"ש לא דמתניתא מיירי בלא זריקה ואית ליה היתר זריקה שנינו: יט **תא שמע** הפיגול בקדשי קדשים מועלין יט בו'. לאו דזרק וש"מ היתר אכילה שנינו דמשמע דווקא פיגול מועלין יא) צכלא פיגול אין מועלין בו דווקא משום דזרק יא ואיכא היתר אכילה הא לא זרק אע"ג דלא פיגל מועלין כיון דליכא דזרק אין מועלין דילמא ה"ה בלא זרק י"ל דהכי פירושו לאו דזרק דהוה שהות למיזרק טז אצל לא זרק ומשום הכי מועלין דהיתר אכילה שנינו דאי היתר זריקה שנינו דהא דלמ"ד ה"ק מהי לאו דזרק כו' דאית ליה יא סתמא ט' אחא לאשמועינן דכרב גידל דזריקת פיגול לא מפקא מידי מעילה ועל כרחך מיירי בזרק ודוקא פיגל הוא דלא לאו מפקע מידי מעילה הא לא פיגל אין מועלין וש"מ דהיתר אכילה שנינו דאי היתר זריקה שנינו א"כ הוה ליה למיתני לעולם דלעילי יט לאשמועינן דמיירי לאחר זריקה וכדכרב גידל אלא ודאי היתר אכילה שנינו וא"כ על כרחיך מיירי בזרק משום דהיתר אכילה שנינו לא דלא זרק כלומר אדרבה ליתא לדרב גידל דבזרק לא מיירי דאם כן הות מפקא מידי מעילה אלא מיירי בלא זרק ומשום דהיתר זריקה שנינו: **בל דאיתויי** בו'. שלא כתיקנה לא מיימא והיינו כרב גידל כל לאפוקי מידי מעילה שלא כתיקנה נמי מפקע מידי מעילה ועליל בשמעתיה דרב גידל פירשמי טעם נכון:

בשר

שנתקבל בהכשר חיבת שניתקנה נמחק: טז מאד דזרק חיבת דהא נמחק: ט' מסתמא דאתא לאשמועינן כדכרב כו' פירוש וא"כ על כרחך: א) דלא מפקא מידי זרק ע' נמחק: טז כדלעיל (ה' ע"ג): טז גידל דהיתר כו'. על חיבת דדאי מיירי בזרק משום גרשם קל למעלה להרוות כי לפ"ד הוה יתר ונמחק:

עין משפט ונר מצוה

בג א מיי פיג מסלמות מעילה הלכה א:

שיטה מקובצת

א) מועלין בו לאחר זריקה אין מועלין בו קתני: ב) קודם שקיעת החמה ולאחר. (ס"א סמוך) שקיעת החמה הכי אות ה' ה' נמחק: ג) לימני לפני שקיעת החמה ולאחר חיבת קודם ל"ש: ד) דהוה ליה שהות. חיבת ביה נמחק: ט) זריק וה"ק לפני אות א' נמחק: י) דלא הית שהות אות א' וחיבת ליה נמחק: יא חיבת פירוש נמחק: יב קודם זריקה לאחר: יג כו' כולה סוגיא חיבת כלומר נמחק: יד למיזריקא א"כ אימת פיגול חיבת אלא אימת נמחק: יא) דהא מוקמינן לה בנעשית הקבלה בהכשר וגם בהולכה לא מצית: יז יא לי דאריי כגון שפיגל בסוף הקבלה דהוא: יח בחיולת הקבלה הס"ד ומהד וקתני מועלין ושי"מ: יז דאין מועלין מיירי: טז קשה משמע דאי הוה. חיבת דא"כ אי נמחק: טז אינו ודאי למ"ד היתר אכילה כו'. לישב מתניין אס: טז שנינו אלא ודאי מיירי לאחר זריקה ומכל מקום כי פיגל כו' לא מפקא מידי: יט שנינו ודרב גידל תנאי הוא ובמתניתין: יט ורבי שמעון: ט' פיגול ומפקא (אות ע' נמחק) מידי מעילה. ס"ג כדפי' במבוייתא דרסטיק לפני זריקה היינו קודם שיראה לזריקה. ס"א דריוויקין ומתניין אתיא כדפי' ובביתא נמי לא קשיא ליה דמיירי קודם שיראה לזריקה ולאחר שיראה דרסטיק ובלא זרק דמשמע ליה דהיתר זריקה שנינו ותנאי היא מהיתר זריקה ומזיחר אכילה. ת"ש כו': יא) ור"ש דבביתא חיבת דמתניתא ליש: טז שנינו. גליון קשה לי לפי פי' זה דריבא מתוקמא מילתיה דרב גידל למ"ד היתר זריקה מתרבינן בביתא לאחר שיראה לזריקה אין מועלין בו והלא כך לי היתר זריקה למאן דאית ליה היתר זריקה שנינו ככו' (וזריקה) [אכילה] למאן דאית ליה היתר אכילה שנינו גיל דרב גידל יפרש הבביתא כמ"ד היתר אכילה ולא נפרש דלפני זריקה ולאחר זריקה אמועלין בו קאי ור"ל פיגל בן באחת מן העבירות לפני זריקה מועלין בו לאחר זריקה אין מועלין בו לא נפרש כך אלא נפרש דאפיגל קאי שאם פיגל לאחר זריקה ממוש אין מועלין בו דאין פיגול אלא בארבע עבירות: טז מועלין בו. חיבת כו' נמחק: טז מועלין בו. אבל לא חיבת דבלא ליש: טז דזרק דאיכא היתר אות א' נמחק: טז למידק הא לא זרק אפי"ג דלא פיגל אין: טז למיזרק קודם פיגול אבל מ"מ לא זרק עדיין ומ"מ מועלין ש"מ דהיתר. חיבת ומש"ה נמחק: טז מכיון